

Chapter 5

Karma Sanyasa Yoga

अथ पञ्चमोऽध्यायः

अर्जुन उवाच ।

संन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि ।

यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितम् ॥ ५-१ ॥

arjuna uvāca ।

saṁnyāsaṁ karmaṇāṁ kṛṣṇa punar yogaṁ ca śaṁsasi ।
yac chreya etayor ekaṁ tan me brūhi suniścitaṁ ॥5-1॥

श्रीभगवानुवाच ।

संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकरावुभौ ।

तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते ॥ ५-२ ॥

śrībhagavān uvāca ।

saṁnyāsaḥ karmayogaś ca niḥśreyasakarāv ubhau ।
tayos tu karmasaṁnyāsāt karmayogo viśiṣyate ॥5-2॥

ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न काङ्क्षति ।

निर्द्वन्द्वो हि महाबाहो सुखं बन्धात्प्रमुच्यते ॥ ५-३ ॥

jñeyaḥ sa nityasaṁnyāsī yo na dveṣṭi na kāṅkṣati ।

nirdvaṁdvo hi mahābāho sukhaṁ bandhāt pramucyate ॥5-3॥

सांख्ययोगौ पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पण्डिताः ।

एकमप्यास्थितः सम्यग्बुभयोर्विन्दते फलम् ॥ ५-४ ॥

sāṁkhyayogau pṛthag bālāḥ pravadanti na paṇḍitāḥ ।

ekam apy āsthitaḥ samyag ubhayor vindate phalam ॥5-4॥

यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ।

एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ॥ ५-५ ॥

yat sāṁkhyaiḥ prāpyate sthānaṁ tad yogair api gamyate ।

ekaṁ sāṁkhyam ca yogaṁ ca yaḥ paśyati sa paśyati ॥5-5॥

संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुमयोगतः ।

योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्म नचिरेणाधिगच्छति ॥ ५-६ ॥

saṁnyāsaḥ tu mahābāho duḥkham āptum ayogataḥ ।

yogayukto munir brahma nacireṇādhigacchati ॥5-6॥

योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः ।

सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते ॥ ५-७ ॥

yogayukto viśuddhātmā vijitātmā jitendriyaḥ ।

sarvabhūtātmabhūtātmā kurvann api na lipyate ॥5-7॥

नैव किं चित्करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित् ।

पश्यञ्शृण्वन्स्पृशञ्जिघ्रन्निश्चिन्वाच्छन्स्वपञ्श्वसन् ॥ ५-८ ॥

naiva kiṃ cit karomīti yukto manyeta tattvavit ।

paśyañ śṛṇvan spṛśañ जिघ्रन्नश्चिन्नश्चिन्वाच्छन्स्वपञ्श्वसन् ॥5-8॥

प्रलपन्विसृजन्गृह्णन्निमिषन्निमिषन्नपि ।

इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त इति धारयन् ॥ ५-९ ॥

pralapan viśṛjan gṛhṇann unmiṣan nimiṣann api ।

indriyāṇīndriyārtheṣu vartanta iti dhārayan ॥5-9॥

ब्रह्मण्याधाय कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा करोति यः ।

लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ ५-१० ॥

brahmaṇya ādhāya karmāṇi saṅgaṃ tyaktvā karoti yaḥ ।

lipyate na sa pāpena padmapatram ivāmbhasā ॥5-10॥

कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैरपि ।

योगिनः कर्म कुर्वन्ति सङ्गं त्यक्त्वात्मशुद्धये ॥ ५-११ ॥

kāyena manasā buddhyā kevalair indriyair api ।

yoginaḥ karma kurvanti saṅgaṃ tyaktvātmaśuddhaye ॥5-11॥

युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीम् ।

अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते ॥ ५-१२ ॥

yuktaḥ karmaphalaṃ tyaktvā śāntim āpnoti naiṣṭhikīm ।

ayuktaḥ kāmakāreṇa phale sakto nibadhyate ॥5-12॥

सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्यास्ते सुखं वशी ।

नवद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन्न कारयन् ॥ ५-१३ ॥

sarvakarmāṇi manasā saṁnyasyāste sukhaṃ vaśī ।

navadvāre pure dehī naiva kurvan na kārayan ॥5-13॥

न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ।
न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥५-१४॥

na kartṛtvam na karmāṇi lokasya sṛjati prabhuḥ ।
na karmaphalasamyogaṁ svabhāvas tu pravartate ॥5-14॥

नादत्ते कस्य चित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ।
अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः ॥५-१५॥

nādatte kasya cit pāpaṁ na caiva sukṛtaṁ vibhuḥ ।
ajñānenāvṛtaṁ jñānaṁ tena muhyanti jantavaḥ ॥5-15॥

ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ।
तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परम् ॥५-१६॥

jñānena tu tad ajñānaṁ yeṣāṁ nāśitam ātmanaḥ ।
teṣāṁ ādityavaj jñānaṁ prakāśayati tatparam ॥5-16॥

तद्बुद्ध्यस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ।
गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥५-१७॥

tadbuddhayas tadātmānas tanniṣṭhās tatparāyaṇāḥ ।
gacchanty apunarāvṛttiṁ jñānanirdhūtakalmaṣāḥ ॥5-17॥

विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ।
शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥५-१८॥

vidyāvinayasampanne brāhmaṇe gavi hastini ।
śuni caiva śvapāke ca paṇḍitāḥ samadarśinaḥ ॥5-18॥

इहैव तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं मनः ।
निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणि ते स्थिताः ॥५-१९॥

ihaiva tair jitaḥ sargo yeṣāṁ sāmye sthitaṁ manaḥ ।
nirdoṣaṁ hi samaṁ brahma tasmād brahmaṇi te sthitāḥ ॥5-19॥

न प्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियम् ।
स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥५-२०॥

na prahṛṣyet priyaṁ prāpya nodvijet prāpya cāpriyam ।
sthirabuddhir asaṁmūḍho brahmavid brahmaṇi sthitaḥ ॥5-20॥

बाह्यस्पर्शेष्वसक्तात्मा विन्दत्यात्मनि यत्सुखम् ।

स ब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखमक्षयमश्नुते ॥ ५-२१ ॥

bāhyasparśeṣv asaktātmā vindaty ātmani yat sukham ।
sa brahmayogayuktātmā sukham akṣayam aśnute ॥5-21॥

ये हि संस्पर्शजा भोगा दुःखयोनय एव ते ।

आद्यन्तवन्तः कौन्तेय न तेषु रमते बुधः ॥ ५-२२ ॥

ye hi saṁsparśajā bhogā duḥkhaḥayonaya eva te ।
ādyantavantaḥ kaunteya na teṣu ramate budhaḥ ॥5-22॥

शक्नोतीहैव यः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात् ।

कामक्रोधोद्भवं वेगं स युक्तः स सुखी नरः ॥ ५-२३ ॥

śaknotīhaiva yaḥ soḍhum prāk śarīravimokṣaṇāt ।
kāmakrodhodbhavaṁ vegaṁ sa yuktaḥ sa sukhī naraḥ ॥5-23॥

यो ऽन्तःसुखो ऽन्तरारामस्तथान्तर्ज्योतिरेव यः ।

स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतो ऽधिगच्छति ॥ ५-२४ ॥

yo 'ntaḥsukho 'ntarārāmas tathāntarjyotir eva yaḥ ।
sa yogī brahmanirvāṇaṁ brahmabhūto 'dhigacchati ॥5-24॥

लभन्ते ब्रह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्मषाः ।

छिन्नद्वैधा यतात्मानः सर्वभूतहिते रताः ॥ ५-२५ ॥

labhante brahmanirvāṇaṁ ṛṣayaḥ kṣīṇakalmaṣāḥ ।
chinnadvaidhā yatātmānaḥ sarvabhūtahite ratāḥ ॥5-25॥

कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ।

अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् ॥ ५-२६ ॥

kāmakrodhaviyuktānāṁ yatīnāṁ yatacetasām ।
abhito brahmanirvāṇaṁ vartate viditātmanām ॥5-26॥

स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवान्तरे भ्रुवोः ।

प्राणापानौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ ॥ ५-२७ ॥

sparsān kṛtvā bahir bāhyāṁś cakṣuś caivāntare bhruvoḥ ।
prāṇāpānau samau kṛtvā nāsābhyantaracāriṇau ॥5-27॥

यतेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ।

विगतेच्छाभयक्रोधो यः सदा मुक्त एव सः ॥५-२८॥

yatendriyamanobuddhir munir mokṣaparāyaṇaḥ ।
vigatecchābhayakrodho yaḥ sadā mukta eva saḥ ॥5-28॥

भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ।

सुहृदं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति ॥५-२९॥

bhoktāraṁ yajñatapasāṁ sarvalokamaheśvaram ।
suhṛdaṁ sarvabhūtānāṁ jñātvā māṁ śāntim ṛcchati ॥5-29॥